

SOKOLDALÚ KŐKANYARÍTÓ

▷ SZÖVEG ÉS FÉNYKÉP: SARUSI ISTVÁN

„Egyáltalán nem okoz gondot, hogy reggel kovácsolással kezdem a napot, majd két óra múlva fazekalok, öt óra múlva megint mással foglalkozom.” És ez a sokoldalúság nem jelent fejetlenséget Kajla Ferencnél – például a telkén álló kilenc műhely egyikéből sem visz át szerzőszámot a másikba: mindennek megvan a maga helye, szerepe

Most épp cserépkészítéshez olvas a kínai keramikusság kezdeteiről szóló könyvet. Olyan eszközt szeretne készíteni, ami helyettesíteni tudja a modern festékszóró pisztolyokat. „Annak idején a kínaiak egyetlen csövel, kifújt levegővel vitték fel a felületre a festéket. Ugyanehhez napjainkban egy

roppant modern, porlasztásos technika szükséges – fűzi hozzá. Édesapám azt szerette volna, hogy esztétikus legyek. Másfél évig jártam is ipari iskolába, de nem tetszett, így szülővárosomban, Gyomán elmentem a Kner Nyomdába, hogy

„Már javában bőrös voltam, amikor húsz éve leégett a Budapest Sportszarnok, és a teljes munkásságom a lángok martalékává vált...”

könyvkötőnek tanuljak. Végül itt sem szereztem szakmunkásvizsgát, mert nyughatatlan vagyok.” Aztán elszegődött a tatai bőripari szövetkezetbe dolgozni, bőrműves-bőrdíszműves-végzettséget szerzett. Mindeközben hegesztővizsgát is tett. Szintén itt, három éven ke-

A LEGTÖBBEN KŐFARAGÓKÉNT ISMERIK A KÖVESMŰHELY MINDEN ABLAKA EGY-EGY NAPSZAK BEESŐ FÉNYEINEK ENGED UTAT. EGYETLEN GÉPE VAN, AZZAL AZ EGYFORMA DARABOKAT ALAKÍTJA KI, EGYÉBKÉNT AMIT LEHET, KÉZZEL MUNKÁL MEG

resztül tanult fazekasságot. Nyughatatlansága megmaradt: újabb szakterület kezdte érdekelni, mikor egy kovácshoz ellátogatva meggyűsült az ötlete. Nekiállt olvasni, majd azok alapján műhelyt épített, kovácsszerszámokat vásárolt. „Már javában bőrös voltam, amikor húsz éve leégett a Budapest Sportszarnok, és a teljes munkásságom a lángok martalékává vált... – szakítja meg a felsorolást. – Találtam itthon néhány darab sóskúti mészkövet, és hirtelen jött ötletből – hogy eltereljem figyelmemet a tragédiáról – faragtam egy lovat.”

Hetekig elvan úgy, hogy alig mozdul ki otthonából – most azért tanul kenyeret sütni, hogy pékségbe se kelljen járnia... Közben az alapvető célkitűzés, hogy mindenképp igazán jól alkosson. Ám

FAZEKAS- ÉS KERÁMIAMŰHELY MESTERÉTŐL ÖRÖKÖLTE A BELSŐ KORONGOT ÉS A JOBB SZÉLEN LÁTHATÓ, MAJD '200 ESZTENDŐS GYÚRÓPADOT

FEJTŐL A KÉZIG GONDOLAT, MAJD ŪTÉS – EZ A KŐFARAGÁS HELYES MŪVELETI SORRENDJE

saját bevallása szerint az elmúlt évtizedek alatt mégsem csinált semmit, amivel egyetlen percig is elégedett lehetett volna. „Szerintem ez a szerencsém, mert ha egyszer elégedett lennék, nem lendülnek tovább. Nincs szebb a kipróbálás izgalmánál.”

Sóskúton, a kőbányában választ magának követ. Az ottani mészkőtípus nagy előnye, ám hátránya is egyben a puhasága: könnyű faragni, de ha kicsit nagyobb üt oda az ember, máris eltörik. „De ettől egyediek a szobraim, jókora esetlegesség is van bennük. Jó értelemben véve parasztos ez a kő: egy kezdő, egyetlen kalapáccsal és vésővel, akár tíz perc múlva elkezdheti kibontani belőle saját gondolatait. A sóskúti kő ráadásul – ha árnyékos helyen van – hamar mohásodik, és mivel imádom a mohát, így esett a választásom erre a fajtára.”

Mikor elkészül egy művel, a kültéri szobrok, köelemek esetében felületkezeli, hogy víztaszítóvá váljon a mészkő. De a legjobban azt szereti, ha teljes épületet készíthet el, mert a kőfaragásban az oszlopok, oszlopfők kimunkálása jelenti a csúcst – ebben van szerinte igazán lendület és szépség.

HANGSŪLYOS ELHELVEZÉS E PONTOSAN KELETRE TÁJOLT FORMA NAPKELTEKOR VŐRŐS FÉNYBEN IZZIK

SARUSI ISTVÁN TUDOMÁNYOS ÉS KULTURÁLIS TÉMÁKAT FELDOLGOZÓ, SZABADÚSZÓ FOTÓS, ŪSÁGÍRŐ